

Adventisté sedmého dne a postoj k hudbě

Bůh vetkal hudbu do samotné podstaty svého stvoření. Když vytvořil všechno své dílo, „jitřní hvězdy sborem zpívaly a všichni Boží synové jásali radostí“ (Jób 38,7; B21). Kniha Zjevení představuje nebe jako místo, kde je Bůh a Beránek stále chválen zpěvy a písněmi (Zj 4,9-11; 5,9-13; 7,10-12; 12,10-12; 14,1-3; 15,2-4; 19,1-8).

Protože Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, můžeme se radovat stejně jako ostatní stvoření z krásné hudby. Hudba nás dokonce může oslovit více, než slova či jiný typ komunikace.¹ Ve své nečistší a nejlepší podobě nás hudba pozvedá až do Boží přítomnosti, kde jej andělé i ostatní nepadlé bytosti chválí a oslavují písní.

Hřích však vrhnul na stvoření temný stín. Boží obraz v nás byl pošpiněn a téměř vymazán; a tak se v celém světě setkáváme s tím, že i Boží dobré dary jsou zasaženy něčím špatným. Hudba není morálně ani duchovně neutrální. Některá nás může vést k nejkrásnějším lidským zkušenostem, a jinou zase může využít vládce temnot k tomu, aby nás srazil dolů, nebo aby v nás podporoval nezdravé touhy a vášně, beznaděj, hněv a nenávisť.

Boží služebnice Ellen Whiteová ve svém díle trvale připomínala důležitou roli hudby. Napsala: „Pokud není hudba zneužita, je velkým požehnáním; není-li však používána správným způsobem, stává se strašlivým prokletím.“² „Pokud je... (hudba) správně používána, je drahocenným Božím darem určeným k povznesení myšlenek i duše.“³

O síle písní napsala toto: „Je to jeden z nejúčinnějších prostředků jak vstoupit do srdce duchovní pravdy. Často se stává, že si utrápený a nešťastný člověk vzpomene na slova téměř zapomenuté písně o Bohu, kterou slyšel v dětství. Pokušení pak ztrácejí svou sílu a život zase dostává nový smysl a směr. (...) Při společných bohoslužbách je zpěv projevem úcty ke Spasiteli stejně jako modlitba. Mnohé písně jsou vlastně modlitbami. (...) Čím blíže nás náš Vykupitel přivádí k sobě, tím více vnímáme chvalozpěvy a projevy vděčnosti nebeských zástupů, které obklopují jeho trůn. Pak ozvěna andělského zpěvu zazní v našich pozemských domovech a naše srdce zatouží připojit se k nim. Společenství s nebesy totiž začíná už zde na zemi. Už zde se můžeme naladit na stejnou notu.“⁴

Jako adventisté sedmého dne věříme a kážeme, že se Ježíš brzy vrátí. Při hlásání celosvětového poselství tří andělů (Zj 14,6-12) zveme všechny lidi k tomu, aby přijali věčné evangelium, uctívali Boha jako svého Stvořitele, a připravili se na setkání s Pánem, který již brzy přijde. Vyzýváme všechny, aby se v životě rozhodli pro dobro a ne zlo, aby „se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista.“ (Tit 2,12.13)

Věříme, že evangelium zasahuje všechny oblasti života. Jsme proto přesvědčeni, že nemůžeme zůstat lhostejní ani k otázce hudby – a to s ohledem na její výrazný potenciál vést k dobru nebo zlu. Uznáváme, že hudební vkus se může u jednotlivých lidí lišit, ale zároveň se domníváme, že nám Písmo i spisy Ellen Whiteové ukazují důležité principy, jimiž bychom se měli v této oblasti řídit.

Výrazem „duchovní hudba“ v tomto dokumentu označujeme hudbu, která je výslovně zaměřená na Boha a biblická (či obecně křesťanská) témata. Ve většině případů jde o hudbu, která byla slozena pro bohoslužby, evangelizační setkání nebo osobní duchovní chvíle s Bohem. Muze tak být jak o hudbu instrumentální, tak vokální. Ovšem ne každý druh „duchovní“ hudby může být pro adventisty přijatelný. Duchovní hudba by totiž neměla vzbuzovat světské asociace nebo nás vést k tomu, abychom se přiblížili svým jednáním či myšlením tomu, jak žijí lidé nevěřící.

Pojmem „sekulární hudba“ rozumíme hudbu, která není prvořadě určena pro chvíle setkávání s Bohem (ve společenství nebo v soukromí). Dotýká se běžných životních témat a základních lidských emocí. Vyjadřuje naše vnitřní prožívání, naše reakce a pohled na život, lásku a svět, do nějž nás Pán postavil. Po mravní stránce nás může pozvedat, nebo naopak degradovat. I když v takové hudbě nejde přímo o chválení Boha, může mít své legitimní místo v životě křesťana. Chceme zde představit důležité principy, kterými je dobré se při volbě takové hudby řídit.

Základní křesťanské principy

Křesťan by měl moudře vybírat hudbu, kterou poslouchá, v souladu s následujícími principy:

1. Všechna hudba, kterou křesťan poslouchá, interpretuje nebo skládá, ať už jde o hudbu duchovní nebo sekulární, by měla znít k Boží slávě: „*At' tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všechno činite k slávě Boží.*“ (1K 10,31) To je prvořadý biblický princip. Vše v životě, co není v souladu s tímto vysokým standardem, nakonec oslabí náš duchovní život.
2. Všechna hudba, kterou křesťan poslouchá, interpretuje nebo skládá, ať už jde o hudbu duchovní nebo sekulární, by měla být co nejkvalitnější a nejušlechtlejší: „*Konečně, bratři, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu.*“ (F 4,8) Jako následovníci Ježíš Krista doufáme a očekáváme, že se jednoho dne připojíme ke zpěvu nebeských sborů; tento život na zemi je pro nás přípravou na toto setkání a na život, který je pro nás připraven.

Na těchto dvou základních principech – oslavení Boha celým naším životem a volbou toho, co je čisté, dobré a kvalitní – stojí i ostatní principy, které uvádíme dále:

3. Kvalitní hudba je vyvážená, vhodná k dané okolnosti a autentická. Taková hudba rozvíjí naši duchovní, duševní a společenskou vnímavost, a pomáhá nám růst i intelektuálně.
4. Hudba se má dotýkat člověka holisticky – taky jak intelektu, tak emocí, a působit pozitivně i na naše tělo.
5. Hudba je projevem dobré tvořivosti, která se projevuje kvalitní melodií. Pokud jde v hudbě o harmonii,⁵ pak je její harmonická podoba opravdovým uměleckým dílem, které je vhodně doplněno náležitým rytmem.
6. Slova vokální hudby pozitivně stimulují nejen náš intelekt, ale také emoce a vůli. Dobrá slova písní jsou kreativní a nesou myšlenku. Zaměřují se na pozitivní morální hodnoty; pozvedají a rozvíjejí náš život a jsou v souladu se zdravým biblickým učením.
7. Melodie i slova jsou ve vzájemné harmonii, která ovlivňuje myšlení i jednání posluchačů v souladu s biblickými hodnotami.
8. Snaží se o rozumnou vyváženost mezi duchovní, intelektuální a emoční stránkou.
9. Je třeba respektovat a oceňovat přínos různých kultur k chválení Boha. Hudební formy a nástroje se mohou v rámci celosvětového společenství adventistů sedmého dne výrazně lišit, a je proto pochopitelné, že hudba z prostředí jedné kultury se může zdát někomu jinému divná a zvláštní.

Adventisté sedmého dne si proto chtějí v oblasti hudby vybírat to nejlepší, co by je přivádělo blíže k jejich Stvořiteli a Pánu, a čím by jej mohli chválit. Naším úkolem je nabídnout jako součást našeho holistického a prorockého poselství také životaschopnou alternativu v oblasti hudby, která přispěje ke svědectví, které má tomuto světu zaznít od těch, kdo očekávají Kristův brzký příchod.

Tyto principy byly odsouhlaseny a schváleny při výročním zasedání Generální konference Adventistů sedmého dne, 13. října 2004.

---

¹ „Je to jeden z neúčinnějších prostředků jak vstoupit do srdce duchovní pravdy.“ (Ed 168).

² 1T 497. Také hovoří o tom, že v budoucnosti, v době před závěrem dějin, se bude i mezi křesťany „ozývat křik doprovázený bubny, hudbou a tancem. Smysly rozumně uvažujících lidí tím budou tak zmateny a oslabeny, že nebudou schopni dělat správná rozhodnutí. Zároveň to ale bude označováno za působení Božího Ducha. Duch svatý se ale nikdy neprojevuje hlukem a zmatkem. Jde o satanův způsob, kterým se snaží maskovat své důmyslné metody, kterými nás chce odvést od čisté, jasné, povznášející, zušlechťující a posvěcující pravdy pro tuto dobu.“ (II SM 36).

³ Ed 167.

⁴ Ed 168.

⁵ Plně uznáváme, že v některých kulturách není harmonie v hudbě prioritou.